

۱۷۶- ای ناظر بشرط رحمت رب عزت تقوی و صلاح درع متین و حصن حصین الهیست و تا این جوهر تقدیس و ساذج تنزیه در کینونت انسانیه تمکن تام نیابد و حقیقت بشریه را از آلودگی و اوساخ هوائیه پاک و طیب و طاهر نفرماید انوار ملکوت ابهی در خلوتخانه دل نتابد و فیوضات افق اعلی بر ارض قابلیت نبارد پس باید اول جمیع هم را صرف تحصیل تقوای الهی نمود و جمیع توجه را معطوف صلاح و فلاح رحمانی